

Vladimír „Jim“ Petr – vzpomínka

PETR KOCIÁN

Začátkem roku 2013 nás zastihla smutná zpráva. Jeden z našich členů – **Vladimír Petr** (* 23. 9. 1982 Jilemnice – † 5. 2. 2013 Bystřice pod Hostýnem) – poutník, básník, ekologický aktivista, obdivovatel orchidejí, milovník přírody, umění, dobrého vína, žen a hlavně plného života nás navždy opustil ve svých třiceti letech. Nechce se tomu ani uvěřit, že osud může být tak krutý.

I když jsme věděli, že je Vláda (známější pod přezdívkou „Jim“) vážně nemocen, nikdo si nepřipouštěl, že by mohl tak časně odejít.

Jim se narodil v podkrkonošské Jilemnici. Základní školu navštěvoval v Libštátě a po jejím ukončení v roce 1998 následovalo šestileté životní intermezzo, podle vlastních slov „*období pádů, výher a hledání*“, které skončilo nastoupením na Střední odbornou školu ekologie a ochrany krajiny v České Lípě. Tu vystudoval v roce 2009 a ještě tentýž rok byl přijat na svůj vysněný obor Ochrana a tvorba životního prostředí na Přírodovědecké fakultě Univerzity Palackého v Olomouci.

Tady jsem na jedné z botanických exkurzí poznal Jima osobně – toho vytáhlého a mezi prváky poněkud „postaršího“ studenta, který se dychtivě o vše zajímal. Našli jsme společnou řeč nejen o rostlinách, ale také o východních filozofických směrech (a zvláště pak o buddhismu), o kterých dokázal hovořit se zapálením jemu vlastním. Protože se Jim věnoval i fotografování, měli jsme další společné téma k rozhovoru. Tak jsme si povídali, jak fotit kytky a kde a kdy je nejlépe „nakoukat“. Do dalších Jimových plánů však zasáhla dlouhotrvající nemoc, se kterou bojoval od svého útlého mládí, a ta mu bohužel nedovolila studia „ochranařiny“ dokončit.

Jim rád poznával a fotografoval orchideje a také rád cestoval. Podnikal denní i noční vandry po zemích českých, na Slovensku i na Balkáně či Korsice. Mimo to byl i začínajícím básníkem. První básně začal psát někdy v roce 2007 a od té doby jich napsal několik desítek, přičemž je zveřejňoval na svém básnickém blogu. Toužil své básně vydat i tiskem, což se mu již nepodařilo. Nyní jeho kamarádi připravují sbírku vydat *in memoriam*. Co Jima přivedlo k psaní básní vysvětlil na svém blogu hned na úvod svého psaní: „*Mám rád vše co vybočuje, proto vyhledávám cokoliv, co může být něčím, řekněme i „společensky“ kontroverzním, vzbuzujícím debatu a né jen mainstreamově uznávaný obdiv.*“ A to je právě takový Jim, jakého si budeme pamatovat v našich vzpomínkách.

